

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **M. J.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem 28. října 117, Ostrava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 101377/2015 ze dne 10. 9. 2015, ve věci určení lhůty k doplnění podpisu na plné moci,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 16. 11. 2013 domáhá přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného. Uvedeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení Městského úřadu Orlová č. j. MUOR 47393/2015 ze dne 8. 7. 2015, jímž byla žalobci určena lhůta k doplnění plné moci o zákonnou náležitost – originální podpis zmocnitele (žalobce).

Žalobce v žalobě uvedl, že má za to, že napadené rozhodnutí není vyloučeno ze soudního přezkumu, neboť významně ovlivňuje práva a povinnosti účastníků řízení. Dovolával se rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 21/2015-48 ze dne 29. 7. 2015, kde soud konstatoval, že rozhodnutí o ustanovení opatrovníka není rozhodnutím procesní povahy, a není tudíž vyloučeno ze soudního přezkumu. Z toho žalobce dovozuje, že žalobou musí být napadnutelné i rozhodnutí o nepřipuštění jakéhokoli zástupce účastníka řízení.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) soud žalobu odmítne, je-li nepřípustná. Podle ustanovení § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba

nepřípustná tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle ustanovení § 70 písm. c) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.

Soud při posouzení přípustnosti žaloby především poukazuje na obsah napadeného rozhodnutí, jímž je určení lhůty k doplnění plné moci. Není jím nepřipuštění zástupce žalobce, takže vedení analogie se závěry, učiněnými v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 21/2015-48 ze dne 29. 7. 2015, je již jen z toho důvodu nepřipadné. Žalobce spojuje zásah do svých práv až s hypotetickým dalším postupem správních orgánů po nevyhovění napadenému usnesení. Navíc v případě ustanovení opatrovníka jde o to, že do řízení je „vtažena“ třetí osoba, která nemá samostatné odvolací právo ve věci samé, a naopak opatrovanec se nemůže bránit proti jednání opatrovníka podáním opravných prostředků či žaloby ve věci samé. V projednávané věci však byl žalobce jen vyzván k doplnění plné moci o náležitost, kterou má mít. Případné pochybení správních orgánů při vydání napadeného usnesení lze namítat jako vadu řízení v řízení o přezkumu konečného rozhodnutí ve věci.

Napadené rozhodnutí je proto úkonem správního orgánu, jímž se pouze upravuje vedení řízení, a je tudíž ze samostatného soudního přezkumu vyloučeno.

Z uvedených důvodů podepsaný soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustnou odmítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 26. listopadu 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu